

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συντάτμενον υπό του Ύπουργείου της Παιδείας ως τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχόν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ἡγεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως ἀνάγνωσμα ἁριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΕΥΝΑΡΜΟΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ : Ἐξωτερικοῦ :
 Ἔτησίαι . . . δρ. 8,— Ἔτησίαι φρ. χρ. 10,—
 Ἑξάμηνος . . . 4,50 Ἑξάμηνος » » 5,50
 Τρίμηνος . . . 2,50 Τρίμηνος » » 3,—
 ἂν συνδρομαὶ ἀρχοῦναι τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΣΗ Τῆς 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικοῦ λελ. 20. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0,20
 Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
 τιμῶνται ἕκαστον λελ. 25 (φρ. 0,25).

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὀδὸς Ἐδριπιδίου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρθάκειον.

Περίοδος Β'.—Τόμος 16ος

Ἐν Ἀθήναις, 16 Φεβρουαρίου 1908

Ἔτος 30^{ον}.—Ἀριθ. 12

ΠΡΟΣΩΠΑ :

ΕΛΕΝΗ, 14 ἐτῶν.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ, ὑπηρετρία καὶ ἄλλοτε παρὰ μάννα τῆς Ἑλένης, 50 ἐτῶν.

ΜΕΦΙΣΤΟΦΑΝΗΣ, ὅπως ἐμφανίζεται εἰς τὸν «Φάουστ».

Ἡ σκηνὴ σύγχρονος ἐν Ἀθήναις. — Καὶ τὰ τρία πρόσωπα εἰσέρχονται ἀπὸ ἐρασιτέρας γκαρὸς ἡλιθίας, μετημφωμένους καταλλήλως. — Ἡ σκηνὴ παρωτιῶ δωματίου μεγάλου κομψῶς ἐπιπλωμένου, μὲ ἐστία. Εἰς τὸ βάθος θύρα διφυλλος.

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

(Ἡ Ἑλένη, μὲ τὰ χέρια εἰς τὸ κεφάλι, κἀθήναι πλησίον τῆς ἐστίας, στρέφουσα τὰ νῦτα πρὸς τὴν θύραν. Ἡ θύρα μετ' ὀλίγον ἀνοίγει καὶ σιγὰ-σιγὰ εἰσέρχεται ἡ Κατερίνα.)

ΚΑΤΕΡΙΝΑ, χαμηλοφώνως : — Κυρία Ἑλένη ; (Σιωπῇ). Κυρία Ἑλενίτσα ;. (Αὐγατιώτερον) Ἐγὼ εἰμαι.

ΕΛΕΝΗ, ταρασσομένη, μὲ ἀσθενῆ κροαγὴν τρόμον : — Ἄ ! παιδὲς εἶνε ;. (Ἀναγκωρίζουσα τὴν Κατερίναν) Ἄ, ἔοι εἶσαι ;. Μ' ἐτρόμαξες, κατμένη !.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ. — Ἦλθα νὰ ἰδῶ, ἂν ἡ Ἑλενίτσα μου ἐξακολούθῃ νὰ εἶνε... κακωμένη.

ΕΛΕΝΗ, κινιάζουσα τὴν φωτιάν, ρεμβωδῶς : — Ναι.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ : — Μαζί μου ;

ΕΛΕΝΗ, ψυχρῶς : — Ὁχι !

ΚΑΤΕΡΙΝΑ : — Τότε γιατί δὲν μοῦ ἀκαγγιάτε ;

ΕΛΕΝΗ, μὲ τὴν ἰδίαν στάσιν καὶ μὲ τὸ ἴδιον ὄφρος : — Σοῦ ἀπαντῶ.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ, μιμουμένη τὴν Ἑλένην : — Ναι, ὄχι... Ὠραῖες ἀπαντήσεις, μὰ τὴν ἀλήθεια ! Ναι, ὄχι !...

ΕΛΕΝΗ, ἀφίνουσα τὸ κεφάλι τῆς : — Μὰ τί θέλεις νὰ σοῦ πῶ ;

ΚΑΤΕΡΙΝΑ, πλησιάζουσα σιγὰ-σιγὰ, τῆς πιάνει τὸ χεῖρ : — Ὁ, τι θέλετε... φθάνει νὰ μάθω ὅτι δὲν εἶσθε τόση πολὺ λυπημένη... Ἐγὼ ὑποφέρω πῶς πολὺ, ὅταν ξέρω ὅτι ὑποφέρει ἡ Ἑλενίτσα μου.

ΕΛΕΝΗ, μὲ τρυφερότητα : — Κολή μου Κατερίνα !...

ΚΑΤΕΡΙΝΑ : — Δόξα

«Μὴ μοῦ κλαῖς, χρυσὴ μου Ἑλενίτσα...» (Σελ. 90, στ. α')

σοὶ ὁ Θεός ! Ἐλα λοιπόν, γελᾶστε !... Ἔτσι γιὰ !... Εἶσθε χίλιες φορές πῶς ἄμορφη ὅταν γελᾶτε... Γιατί εὐμορφή εἶσθε ! Ἄ, ἔλος ὁ κόσμος τὸ λέγει, καὶ σεῖς ἡ ἴδια τὸ ξέρετε καλά... ἔ, κοκκέτα μου ;

ΕΛΕΝΗ, μουσικωμένη, μουγελαστή : — Καθόλου ! Ὁκωσδήποτε, ἔ μπαμπᾶς καὶ ἡ μαμμά δὲν μ' ἐθεώρησαν ἄρκετὰ εὐμορφή γιὰ νὰ μὲ πάρουν μαζί τους στὸ χορὸ... ὅπου πῆγαν ἄλλα μου τὰδέλφια, ἀρσενικά καὶ θηλυκά.. Κ' ἐγὼ, μονάχη, ὀλομόναχη, θεομόναχη, θλιβερὰ μονάχη στὸ σπίτι... σὺν τῇ Στακτοπούτῃ !... Ἄχ, νὰ μὴν ἔλθῃ ἀπόψε ὁ νουνός μου, τί κρίμα ! Ἄν ἤρχετο, θὰ μ' ἐπαίρνε χωρὶς ἄλλο, γιατί αὐτὸς μάγαπᾶ.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ : — Τί λέτε, καλέ ;... Ἐ ἓνα μπάλ-μασκέ ἀποκρηάτικο... ἔσεῖς ; ἀπὸ τώρα ;

ΕΛΕΝΗ, πειραχθεῖσα : — Καὶ γιατί ὄχι, σὲ παρακαλῶ... Καὶ τί εἶμαι ἐγὼ ; Δὲν εἶμαι τώρα πῶς δεσποινίς ; Χθὲς δὲν ἐκλείσα τὰ δεκατέσσαρα, καὶ ἀπὸ σήμερα δὲν κερπατῶ 'ς τὰ δεκαπέντε ; Τὸ ξέρεῖς ὅτι, ἂν ἤθελα, μπορούσα καὶ νὰ παντρευτῶ ;

ΚΑΤΕΡΙΝΑ, γελῶσα : — Νὰ παντρευτῆτε ; Ὁχι δά !.. Καὶ μὲ ποῖον ; Μὲ τὸ Βασιλόπουλο βέβαια τῆς Στακτοπούτας !...

ΕΛΕΝΗ : — Μὴ γελᾶς, γιατί δὲν ἀστειεύομαι. Ἐ ἓνα χρόνο μπορῶ νὰ παντρευτῶ. Ὁ Νόμος μοῦ δίδει τὸ δικαίωμα. Μάλιστα !

ΚΑΤΕΡΙΝΑ : — Πῶς φαίνεται ὅτι ἡ δεσποινίς ἔχει ἀδελφὸν ποῦ εἶνε φοιτητῆς τῆς Νομικῆς ! Ἐφρόντισε τουλάχιστον νὰ προμηθεύῃ τὴν περιφρημὴ παντοῦφλα ;...

ΕΛΕΝΗ : — Δὲν ἀστειεύομαι, σοῦ εἶπα ! Ὁ Νόμος εἶνε ὑπὲρ ἐμοῦ !

είχαν ήδη σχηματίσει τον πυρήνα της περιουσίας του, από τας οικονομίας του και από μικράς εμπορικής πράξεις, τας οποίας είχε το προνόμιον να κάμνη διά λογαριασμόν του. Είχε τότε έως 40,000 φράγκα ιδικά του. Εικοσιδύο έτων προσελαμβάνετο ως συνεταίρος της μεγάλης 'Εταιρίας, με συμμετοχήν εις τὰ κέρδη κατά 5 και μετ' ὀλίγον κατά 7 τοίς εκατόν. Ὁ Δαμιανός εἶχε ἀποθάνῃ, καὶ αὐτὸς ἦτο πλέον ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐν Κωνπόλει ὑποκαταστήματος καὶ εἰς τῶν κυριωτέρων μοχλῶν τῆς 'Εταιρίας. Εἰκοσιδύο ἐτῶν, φαντασθῆτε! Εἰς ἡλικίαν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἄλλοι μόλις ἀρχίζουν τὸ στάδιόν των, ὁ Ἀνδρέας Συγγρός ἦτο ἤδη μεγαλέμπορος, μ' ἐτήσιον κέρδος πολλάκις ἄνω τῶν ἑκατῶν χιλιάδων!

Ὁ μανθάνων αὐτὰς τὰς λεπτομερείας δὲν ἀπορεῖ πλέον πῶς ὁ Ἀνδρέας Συγγρός κατώρθωσε νὰ κάμῃ τόσῳ μεγάλην περιουσίαν. Ἐπὶ ἕτη ἀκόμη πολλὰ ἐξημολούθησε νὰ ἐργάζεται μετὰ τὸν ἴδιον ζῆλον καὶ μετὰ τὴν ἴδιαν ἐπιτυχίαν. Τὸ στάδιόν του ἦτο ὡς μία κλίμαξ, τῆς

ὁποίας, σταθερῶς, ἀσφαλῶς, ἀνέβαινε καθ' ἑκάστην μίαν βαθμίδα. Ποτὲ δὲν ἐστάθη, ποτὲ δὲν ὀπισθοχώρησεν ἀπὸ ἀδυναμίαν. Πάντοτε ἐμπρός, πάντοτε πρὸς τὰ ἑπάνω! Καὶ οὕτως ἐφθάσεν εἰς τὴν κορυφὴν. Θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι κατεῖχε τὸ μαγικὸν τετράφυλλον τριφύλλι, ποῦ ἀνοίγει ὅλας τὰς θύρας καὶ καταλύει ὅλα τὰ προσκόμματα. Καὶ τὸ μαγικὸν αὐτὸ τριφύλλι ἦτο ἡ θέλησις, ἡ ἰκανότης, ἡ ἰδιοφυΐα, ἡ ἐπιμονὴ ἢ ἀκοίμητος καὶ ἡ φιλεργία ἢ ἀδιάκοπος!

Καὶ ἔπειτα, μετὰ τὸν θησαυρισμὸν, ἡ ἀραία ἐκείνη χρῆσις τοῦ πλοῦτου. Ἐμβλημα τῆς ζωῆς του ὁ Ἀνδρέας Συγγρός κατέστησε τὸ Ἑορδ' ἀγαθὸν (κάμνετε καλόν). Τὰς πολυαριθμοὺς εὐεργεσίας, τὰς οποίας ἐπραγματοποίησε ζῶν ὁ μέγας εὐεργέτης, ἐσυνέχισε καὶ μετὰ θάνατον διὰ τῆς διαθήκης του, ἡ ὁποία δικαίως ἐπωνομάσθη «ποίημα εὐποιίας». Διὰ τοῦτο ὀλίγων πλουσιῶν τὸ ὄνομα παραμένει τόσῳ λατρευτὸν καὶ εὐλογητόν, ὅσον τὸ ὄνομα τοῦ Ἀνδρέου Συγγρού.

Σὰς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

Η ΚΟΥΚΛΑ ΤΗΣ ΛΙΛΙΚΑΣ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ]

I.

Εἶνε περιττὸ νὰ σᾶς πῶ, ὅτι ἡ κακὴ Ψυψίνα ἔγινε ἀμέσως ἀφαντῆ. Γιατὶ ἔφυγε ἀπὸ τὸ σπίτι; Για ν' ἀποφύγῃ βέβαια τὴν τιμωρίαν ποῦ τῆς ἀξίζε. Καὶ δὲν τὴν ἐκνήγησαν; δὲν τὴν ἐπίασαν; δὲν τὸ ξέρω, καὶ οὔτε μᾶς μέλει τί ἀπέγινε τέτοιο τέρας. Ἄς κιντήξοιμε καλλιτέρα νὰ ἰδοῦμε τί ἀπέγινε ἡ δυστυχιωμένη ἡ Αὐγουλά καὶ ἡ ἀξιολύπητη ἡ μητρούλα τῆς...

Ὁ γιατρός εἶπεν ὅτι ἡ κατάστασις τῆς Αὐγουλάς ἦταν πολὺ σοβαρὰ, ἀλλὰ ὅτι δὲν ἦταν ἀδύνατον νὰ γίνῃ καλὰ. Ὑπομονὴ μόνον ἐχρειάζετο καὶ θάρρος. Νύκτα-μέρα ἡ Αὐγουλά καθέται τώρα στὸ κρεβάτι. Δὲν ἔχει πόδι ἢ κακομοῖρα! Ἡ κακὴ Ψυψίνα, μετὰ τὴν μανίαν ποῦ τὴν ἐπίασε, τῆς τὸ ἐξέσχισε καὶ τῆς τὸ ἔκαμε σὲ κομὸν χάλι. Ὁ γιατρός εἶπε ὅτι καλλιτέρα θὰ ἦταν νὰ τὸ κόψουν ὅλας διόλου, καὶ νὰ παραγγείλουν ἕνα καινούργιο πόδι γιὰ τὴν κούκλα τῆς Λιλίκας.

Ἡ παραγγελία ἔγινε... πέρασαν ὀκτὼ μέρες ἀπὸ τὸ δυστύχημα. Ἄλλ' ἀκόμη νὰ ἔλθῃ τὸ καινούργιο πόδι τῆς Αὐγουλάς! Ὑπομονὴ καὶ θάρρος καθὼς εἶπε καὶ ὁ γιατρός. Καὶ πραγματικῶς, ἡ ὑπομονὴ καὶ τὸ θάρρος τῆς ἀρρώστῆς ἦταν ἀξιοθαύμαστα καὶ τὰ δύο!

(Ἐπετασυνέχεια)

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

ΜΥΛΟΣ

Στὸ ξέφαντο, τηρᾶτε ἐκεῖ, ψηλά ψηλά, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, ὁ Μύλος κι' ὅλη κατοικεῖ τοῦ Μύλου ἢ φαρμακεία, ἐννιά παιδιὰ ποῦ τάχει βολιμένα ἐπὶ δουλιὰ.

Ἀσπροντυμένα με λινὸ σὰν τὰ γυνάει τ' ἀγέρι, πῶ πρῶτο-κράτο πῶ στερνὸ νὰ πιλαλάη παιδί, κανεὶς νὰ πῆ δὲν ξέρει, σὰν τρέχουν ἂν τὰ ὄψι.

Τρέχουν τοῦ Μύλου τὰ παιδιὰ κι' οὐτὸς τὰ καιμαρῶνει, ὅμως σὰ νάχει ἀναποδιά στιγμὴ δὲν σταματᾷ, μὸν σκουῖζει καὶ μαλάνει καὶ βγάξει μουγκρητὰ.

Τρέχουν, τρέχουν τὰ παιδιὰ, γυρίζουν τὸ λιθάρι καὶ μ' ὅλη ἀλῆθουν τὴν καρδιά γιὰ τὴν καλὴ Μαρού, ἀλῆθουν ὅσο στάρι, τοὺς φέρνει ἀπ' τὸ χωριό.

Γιατὶ ἡ Μαρούλα ἡ ζηλευτὴ ζυμώνει, πλάθει, ψήνει τοῦ λοικαμένου δουλευτῆ τὸ μελανὸ ψωμί, καλὸ ψωμί ποῦ δίνει ὁ κόπος μετὰ τῆς.

ΑΔΕΣ. ΠΑΛΛΗΣ

ΜΥΣΤΗΡΙΟΔΕΣ ΕΓΓΡΑΜΜΑ

(ΜΥΣΤΗΡΙΟΔΕΣ ΥΠΟ ΙΟΥΔΙΟΥ ΒΕΡΝ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'. (Συνέχεια)

Διὰ θύρας συνεχομένης σχεδὸν μετὰ τὴν θύραν τοῦ κήπου, εἰσῆρχετο τις εἰς τὸ περικύβητον, ὅπου εὐρίσκετο τὸ δωμάτιον τοῦ Κρόφφ. Ἄρα τὸ δωμάτιον τοῦτο ἦτο ὁμοίωτον μετὰ τὸ ἄλλο, εἰς τὸ ὁποῖον ἐκοιμάτο ἤδη ὁ Πρὸς ὕπνον βαθύν.

Ὁ Κρόφφ εἰσῆλθε, κρατῶν πάντοτε τὸ φανάρι του, καὶ ἡ μεγάλη αἰθουσα ἐβυθίσθη εἰς πλῆρες σκότος.

Ἐπὶ δύο ἢ τρία ἀκόμη λεπτά, ἤκούετο ὁ ἦχος τῶν βημάτων τοῦ Κρόφφ, ὁ ὁποῖος ἐξεδέτο. Ἐπειτα δοῦπος ἐντονώτερος ἐμαρτύρησεν ὅτι ὁ ξενόδοχος ἐξηπλώθη ἐπὶ τῆς κλίνης του.

Μετ' ὀλίγας στιγμὰς ἔλοι ἐκοιμῶντο εἰς τὸ πανδοχεῖον, παρὰ τὸν δρυμαγδὸν τῆς λυσσαλέας πάλης τῶν στοιχείων, τοῦ ἀνέμου, τῆς βροχῆς, παρὰ τοὺς παρατεταμένους μνηθημοὺς τῆς καταγίδος διὰ μέσου τοῦ δάσους τῶν δρυῶν, τῶν ὁποίων ἐθραύοντο ὅλονεν οἱ ὑψηλότεροι κλάδοι.

Ὀλίγον πρὸ τῆς τετάρτης πρωϊνῆς ὁ Κρόφφ ἐσηκώθη καὶ, ἀνάψας ἐκ νέου τὸ φανάρι του, ἐξῆλθεν εἰς τὴν μεγάλην αἰθουσαν.

Σχεδὸν αὐτοχρόνως ἠνοιχθῆ καὶ ἡ θύρα τοῦ δωματίου, ὅπου εἶχε καιμηθῆ ὁ ἀγνώστος.

Ἦτο ἐνδεδυμένος ὅπως τὴν πρωτε-ραϊάν, διπλωμένος εἰς τὸν μανδύαν του, μετὰ τὴν κουκούλαν εἰς τὸ κεφάλι.

— Ἐτοιμός, κύριε; ἠρώτησε ὁ Κρόφφ.

— Ἐτοιμός, ἀπεκρίθη ὁ ταξειδιώτης, ὁ ὁποῖος ἐκρατοῦσε δύο-τρία χάρτινα ρούβλια. Τί σᾶς χρεώστῳ, γιὰ τὴν νύκτα ;...

— Ἐνα ρούβλι, ἀπεκρίθη ὁ ξενόδοχος.

— Ὅριστε ἕνα ρούβλι, καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ μοῦ ἀνοίξετε.

— Ἀμέσως! ἀπεκρίθη ὁ Κρόφφ, ἀφοῦ ἐξηκρίθωσε τὴν ἀξίαν τοῦ χαρτονομίσματος, παρατηρήσας αὐτὸ εἰς τὸ φῶς.

Ἐπειτὰ διπυθύνθη πρὸς τὴν ἐξόδου-ρον, κρατῶν τὴν μεγάλην κλειδία, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀνασῆρῃ ἐκ τοῦ θυλακίου του.

— Δὲν θὰ πάρετε τίποτε πρὶν φύγετε; ἠρώτησε τὸν ἀγνώστου.

— Τίποτε.

— Οὔτε ἕνα ποτηράκι βότκα, οὔτε ἕνα ποτηράκι σνάφ ;

— Τίποτε σᾶς λέγω. Καὶ ἀνοίξετέ μου γρήγορα. Διότι βιάζομαι.

— Ὅπως ἀγαπᾶτε.

Καὶ ὁ Κρόφφ, ἀφοῦ ἐτράβηξε τοὺς ξυλίνους μοχλοὺς τῆς θύρας, τὴν ἐξεκλείδωσε.

Τὸ σκότος ἦτο ἀκόμη βαθύ. Ἡ βροχὴ εἶχε παύσῃ, ἀλλ' ὁ ἀνεμος ἐπνεεν ἀκόμη μανιώδης. Κλάδοι σπασμένοι ἐκάλυπταν τὸν δρόμον καὶ πλῆθος φύλλων ἐστροβιλιζόντο εἰς τὴν ἀέρα.

Ὁ ταξειδιώτης ἐστερέωσε τὴν κουκούλαν τοῦ μανδύου του, ἔπειτα, χωρὶς νὰ προφέρῃ καμμίαν ἄλλην λέξιν, ἐξῆλθε μετὰ σπουδῆς καὶ μετὰ τινὰ βήματα ἐξηφανίσθη εἰς τὸ νύκτιον σκότος. Τότε, ἐνῶ ἐκεῖνος ἀνῆρχετο διὰ τῆς μεγάλης ὁδοῦ πρὸς τὸ Περνάου, ὁ Κρόφφ, τοποθετήσας ἐκ νέου τοὺς ξυλίνους μοχλοὺς, ἐπανεκλείσε τὴν θύραν τοῦ Σπασιμένου Σταυροῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'.

Σλαῦοι καὶ Γερμανοί.

Τὸ πρῶτον καί, συνοδευόμενον μετὰ φωνάκια βουτυρωμένα, παρετίθετο ἀκριβῶς τὴν ἐνάτην πρωϊνὴν ὥραν εἰς τὴν τραπεζαρίαν τῶν ἀδελφῶν Γιοχάουζεν. Ἡ ἀκρίβεια, «ἐξικνευμένη μέχρι τοῦ δευτερολέπτου», ὡς ἔλεγαν καὶ οἱ ἴδιοι, ἦτο τὸ κυριώτερον χαρακτηριστικὸν τῶν πλουσιῶν αὐτῶν τραπεζιτῶν, τῶσον εἰς τὴν κατ' ἰδίαν ζωὴν ὅσον καὶ εἰς τὰς ὑποθέσεις των, καὶ τῶσον ὅταν ἐπρόκειτο νὰ πληρωθοῦν ὅσον καὶ ὅταν ἐπρόκειτο νὰ πληρώσουν. Ὁ Φράγκ Γιοχάουζεν, ὁ πρεσβύτερος τῶν ἀδελφῶν, ἐπέμενε καὶ ἐπρόσεχε πάντοτε ὅστε τὰ πάντα ἐν τῷ οἴκῳ—γεύματα, ἐπισκέψεις, ὦρα ὕπνου, ὦρα ἐγέρσεως, — νὰ εἶνε κανονισμένα στρατιωτικῶς,

καὶ μετ' αὐτῶν βεβαίως τὰ αἰσθήματα καὶ αἱ ἀπολαύσεις, ὅπως περιπού καὶ οἱ λογαριασμοὶ καὶ αἱ πράξεις τῆς Τραπεζῆς των, μιᾶς τῶν σπουδαιοτέρων ἐν Ρίγα.

Τὴν πρωϊαν ὅμως ἐκείνην, μολονότι ἐσήμανεν ἡ προσδιωρισμένη ὥρα, τὸ σαμοβάρη δὲν εὐρέθη εἰς κατάστασιν νὰ λειτουργήσῃ ἀμέσως. Διὰ ποῖον λόγον; Κάποια κωθρότης ἴσως ἐκ μέρους τοῦ Τράνκελ, τοῦ θαλαμηπόλου, εἰδικῶς ἐπιφορτισμένου μετὰ αὐτὴν τὴν ὑπηρεσίαν... Τὸ βέβαιον εἶνε, ὅτι καθ' ἣν στιγμὴν ὁ κ. Φράγκ Γιοχάουζεν καὶ ὁ ἀδελφός του, ἡ κυρία Γιοχάουζεν καὶ ἡ θυγάτηρ των Μαργαρίτα Γιοχάουζεν, εἰσῆλθον εἰς τὴν αἰθουσαν, τὸ τσάϊ δὲν ἦτο ἕτοιμον διὰ νὰ γεμίσουν τὰ φυλιτζάνια ταραδιασμένα εἰς τὸ τραπέζι.

Γνωστὴ ἀλλ' ἠκιστα δικαιολογημένη ἀξίωσις τῶν πλουσιῶν αὐτῶν Γερμανῶν τῆς Βαλτικῆς, εἶνε ὅτι μεταχειρίζονται τοὺς ὑπηρετὰς των «πατρικῶς». Διὰ τοῦτο ἴσως οἱ δυστυχεῖς ἐκεῖνοι δὲν ἀπορού-γουν καὶ τὰς «πατρικῶς» τιμωρίας...

— Τράνκελ, γιατί τὸ τσάϊ δὲν εἶνε ἕτοιμο; ἠρώτησεν ὁ κ. Φράγκ Γιοχάουζεν.

— Παρακαλῶ τὸν κύριον νὰ με συγχωρήσῃ, ἀπήντησεν ὁ Τράνκελ κατασυγχυσμένος· ἀλλὰ τὸ ἐξέχασα...

— Δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορά, Τράνκελ, ὑπέλαδεν ὁ τραπεζιτῆς, καὶ ἔχω λόγους νὰ πιστεῶ ὅτι δὲν θὰ εἶνε καὶ ἡ τελευταία.

Ἡ κυρία Γιοχάουζεν καὶ ὁ ἀνδράδελφός τῆς, κινουῦντες τὴν κεφαλὴν ἐπιδοκιμαστικῶς, ἐπλησίασαν τὴν ἐκ πορσελάνης καλλιτεχνικωτάτην ἐστίαν, ἡ ὁποία, εὐτυχῶς, δὲν ἦτο σβυσμένη ὅπως τὸ σαμοβάρη.

Ὁ Τράνκελ ἐχαμήλωσε τοὺς ὀφθαλμούς χωρὶς νὰ παντήσῃ. Πραγματικῶς, δὲν ἦτο ἡ πρώτη φορά καθ' ἣν ὑπέπιπτεν εἰς αὐτὸ τὸ λάθος, τόσῳ φοδερὸν διὰ τοὺς ἀδελφοὺς Γιοχάουζεν... Τότε ὁ τραπεζιτῆς ἐξῆγαγεν ἐκ τοῦ

θυλακίου του ἐν σημειωματάριον, ἔγραψεν ἐπ' αὐτοῦ ὀλίγας λέξεις, ἀπέσπασε τὸ φύλλον καὶ τὸ ἔδωκεν εἰς τὸν Τράνκελ, λέγων:

— Πήγατέν το αὐτὸ καὶ περίμενε νὰ σοῦ δώσουν ἀπάντησι!

Ὁ Τράνκελ ἐγνώριζε καλὰ διὰ ποῦ ἦτο ἐκεῖνο τὸ γράμμα καὶ τί εἶδους ἀπάντησιν ὄφειλε νὰ περιμένῃ... Δὲν ἐπρόφερον ὅμως λέξιν, ὑπεκλίθη, ἤσπασθη τὴν χεῖρα τοῦ κυρίου του, καὶ ἐξῆλθε διὰ νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν.

Τὸ σημεῖωμα περιεῖχε μόνον αὐτὰς τὰς λέξεις:

«Ἐξηφανίσθη εἰς τὸ νύκτιον σκότος...» (Σελ. 93, στ. α')

«Μετρήσατε εἰς τὸν ὑπηρετὴν μου Τράνκελ εἰκοσιπέντε (ἀρ. 25) ραβδί-σμοῦς. ΚΡΑΓΚ ΓΙΟΧΑΟΥΖΕΝ»

Καὶ καθ' ἣν στιγμὴν ἐξῆρχετο ὁ ὑπηρετῆς:

— Μὴ λησμονήσατε νὰ μοῦ φέρετε πίσω τὸν λογαριασμό! εἶπεν ὁ τραπεζιτῆς.

Ὁ Τράνκελ βεβαίως δὲν θὰ τὸ ἐλησμονοῦσε. Διότι ἤξευρεν ὅτι δύναται τοῦ λογαριασμοῦ ἐκείνου ὁ τραπεζιτῆς θὰ κατέβαλλεν εἰς τὸν δικαιούχον τὰ τιμηματῆς ποινηῆς, κατὰ τὸ τιμολόγιον, τὸ ὁποῖον εἶχεν ὀρίσῃ ὁ διευθυντῆς τῆς Ἀστυνομίας.

Ούτως συνέβαινον τὰ πράγματα τὴν ἐποχὴν ἐκείνην καὶ ἴσως οὕτω συμβαίνουν ἀκόμη καὶ σήμερον εἰς τὰς Βαλτικὰς, βεβαίως δὲ καὶ εἰς ἄλλας ἐπορχίας τοῦ Ρωσικοῦ Κράτους!

Ὅλγαι λέξεις τώρα περὶ τῆς οἰκογενείας Γιοχάουζεν.

Ἡ ἀριστοκρατία τῶν Βαλτικῶν Ἐπαρχιῶν χαίρει ὄχι μόνον μεγάλης ὑπαλφείας ἀλλὰ καὶ δυνάμεως πραγματικῆς. Καθὸ γερμανικῆς καταγωγῆς, εἶνε ἀρχαιότερα τῆς καθυπὸ ρωσικῆς ἀριστοκρατίας καὶ διατρεφῆ σπουδαίωςτα προνόμια, — μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ τὸ δικαίωμα νάπονη διπλώματα εὐγενείας, τίτλους, με τοὺς ὁποίους δὲν θάπληξιν νά τιμηθῶν καὶ αὐτὰ τὰ μέλη τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας!

Παρὰ τὴν ἀριστοκρατίαν αὐτὴν συνυπάρχει ἡ τάξις τῶν ἀστῶν. Ἐστὶ καὶ μάλιστα ἀνωτέρα κατὰ τὴν δυνάμιν ἕνεκα τῆς συμμετοχῆς τῆς εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις καὶ δημοτικῆς διοικήσεως, καὶ, ὅπως ἡ ἄλλη, γερμανικῆς καταγωγῆς σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου. Περιλαμβάνει τοὺς μεγαλεμπόρους, τοὺς τραπεζίτας, τοὺς ἐφοπλιστάς καὶ τοὺς βιομηχάνους. Εἰς αὐτὴν λοιπὸν ἀνήκει, κατέχουσα μίαν τῶν ἀνωτέρων θέσεων, καὶ ἡ οἰκογένεια Γιοχάουζεν, τῶν ὁποίων ὁ τραπεζιτικὸς Οἶκος ἐθεωρεῖτο ἐκ τῶν πρώων τῆς Ρωσίας.

ὑπὸ τὰς προνομιοῦχος ταύτας τάξεις, τὰς ἐπιδηθείσας εἰς τὰς Βαλτικὰς Ἐπαρχίας, φυτοζωοῦν οἱ χωρικοὶ, οἱ ἀγρόται, οἱ γεωργοί, — ἐν ἐκατομύριον περίπου, — οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τὴν κυρίως αὐτόχθονα πληθυσμὸν τῆς χώρας, οἱ Λέττωνες ἐκεῖνοι, οἱ ὀμιλοῦντες τὴν ἀρχαίαν τῶν σλαυικῆν διάλεκτον, ἐνῶ ἡ γερμανικὴ μένει ὡς γλῶσσα τῶν ἀστῶν. Ἐλλοτες δὲν εἶνε πλέον οἱ χωρικοὶ, ἀλλὰ τοὺς μεταχειρίζονται συνήθως ὡς τσιούτους, τοὺς ὑπανδρεύουσαν ἐνίοτε παρὰ τὴν θέλησιν τῶν, κλπ. Ἐκ τούτου ἐξηγεῖται πῶς ἡ Ρωσικὴ Κυβέρνησις ἐπέβη νά μεταβάλῃ τὴν ἀξιοθρήνητον ταύτην κατάστασιν, εἰσάγουσα τὰ σλαυικὸν στοιχεῖον εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ καὶ τὰ δημοτικὰ Συμβούλια τῆς χώρας, καὶ ἐκ τούτου ὁ δεινὸς ἐκεῖνος ἀνταγωνισμὸς, ἡ πάλη μεταξὺ Γερμανῶν καὶ Σλαύων, τῆς ὁποίας τὰ φοβερά ἀποτελέσματα θά ἴδωμεν προχωρούσης τῆς διηγήσεως.

Ὁ κύριος διευθυντῆς τῆς Τραπεζῆς ἦτο ὁ πρεσβύτερος τῶν δύο ἀδελφῶν, ὁ Φράγκ Γιοχάουζεν. Ὁ νεώτερος ἦτο ἄγαμος. Ὁ Φράγκ, τεσσαράκοντα καὶ πέντε ἐτῶν, ἦτο νυμφευμένος με μίαν Γερμανίδα ἐκ Φραγκφούρτης. Πατὴρ δύο τέκνων ἕνος υἱοῦ, τοῦ Καρόλου, εἰσελθόντος εἰς τὸ δέκατον ἔνατον ἔτος, καὶ μίας κόρης, δωδεκαετοῦς. Ὁ Κάρολος συνελήφου τότε τὰς σκουδὰς του

εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Δόρπατ, ὅπου καὶ ὁ Ἰωάννης, ὁ υἱὸς τοῦ Δημητρίου Νικολέφ, θά ἐτελείωνε μετ' ὀλίγον τὰς ἱδικὰς του.

Ἡ Ρίγα, ἡ κτίσις τῆς ὁποίας ἀνέρχεται εἰς τὸν δέκατον τρίτον αἰῶνα, ἦτο, τὸ ἐπαναλαμπάνομεν, μᾶλλον γερμανικὴ πόλις παρὰ σλαυικὴ. Αἱ περισσότεραι τῶν οἰκιῶν τῆς, με στέγας ὑψηλὰς καὶ ἐπικλινεῖς, ἦσαν ῥυθμοῦ γοθικοῦ, ὀλίγα δὲ μόνον οἰκοδομήματα ὑπενθύμιζαν τὴν βυζαντινὴν ἀρχιτεκτονικὴν μετὰ τὰ παράδοξα σχήματά των καὶ με τοὺς χρυσοῦς τῶν θόλους.

Ἡ κυριώτερα πλατεῖα τῆς Ρίγας εἶνε ἡ τοῦ Δημαρχεῖου, ὅπου βλέπει κανεῖς ἐξῶθεν μὲν τὸ Πατάριον με τὸν ὑψηλὸν του πύργον, τὸν στολισμένον με μεγά-

λας σφαῖρας, ἐκεῖθεν δὲ τὸ ἀρχαῖον μνημεῖον τῶν Ἰπποτῶν τῆς Μαύρης Κεφαλῆς, παράδοξον μᾶλλον παρὰ μεγαλοπρεπὲς κτίριον, ἐπιστεφόμενον ἀπὸ μυτεροῦς πυργίσκους, τῶν ὁποίων οἱ ἀνεμοδείχται τρέφουσαν θρηνησάδας...

Ἐπὶ τῆς πλατείας αὐτῆς εὐρίσκειται καὶ ἡ Τράπεζα Γιοχάουζεν, ἀρκετὰ ὠραῖον οἰκοδομήμα, νεοκτιστον. Τὰ γραφεῖα τῆς εἶνε εἰς τὸ ἰσόγειον αἱ αἰθούσαι τῆς ὑποδοχῆς κατέχουσαν τὸ πρῶτον πάτωμα. Ἡ οἰκογένεια Γιοχάουζεν ὁμοιοεῖ. Οἱ δύο ἀδελφοὶ συμφωνοῦν καὶ δλα. Ὁ πρεσβύτερος ἔχει τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τῆς Τραπεζῆς. Ὁ νεώτερος διευθύνει ἐιδικώτερον τὰ γραφεῖα καὶ κρατεῖ τὸ ταμεῖον.

(Ἐπετα συνεχῆ) ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 104ΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Προηγουμένης τὴν 4 Αὐγούστου 1907 πρὸς εὐφροσιν τῶν λύσεων τῶν ἐν τοῖς φυλλαδίοις Αὐγούστου, Σεπτεμβρίου, Ὀκτωβρίου καὶ Νοεμβρίου π. ἔ. δημοσιευθέντων 170 Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

Ὁ μετὰ τὸ ὄνομα ἀριθμὸς δηλοῖ πόσας ὀρθὰς λύσεις ἀπέστειλεν ἕκαστος ἐμπροθέσμως ὁ δὲ ἐντὸς τῆς παρενθέσεως ἀριθμὸς, ὁ συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Ε, δηλοῖ τὸ πῶς τῶν ἀπονεμομένων ἐκαστῶν Ἐδοήμων.

ΑΝΩΤΕΡΑ ΤΑΞΙΣ (Ἀπὸ 16 ἐτῶν καὶ ἄνω).

- ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἑλληνόποις, 165 [9E].
ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ναυκρανοῦσα, 158 [9E]. — Κίρκη, 137 [8E]. — (Ὁ Μαγμαρωμένος Βασιλεὺς, με λύσεις 162 [9E] καὶ ὁ Λευκοκόμματος Αἰγαλός, 161 [9E]. τίθενται ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ, ὡς τυγχόντες ἤδη Α' ἢ Β' Βραβείου εἰς προηγουμένους Διαγωνισμοὺς.)
ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Μαγαμένη Γαζία, 111 [7E]. — Ἡχὸ τῆς Καρδίας, 57 [4E]. — Φαινὸς Ἀσπὴ, 50 [3E]. — (Ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ: Βραχὼδης Ἀκροθαλασσιὰ, 127 [8E]. Ἀργεῖος Ἐρμῆς, 120 [7E]. Μαγεμένο Ποιητῆ, 70 [4E] καὶ Ὑπερήφανο Ἑλληνόπουλο, 62 [4E].)
ΕΠΙΛΗΝΟΣ: Λοβιακὸν Ἄνθος, 48 [3E]. — Πίστις-Πατρίς, 44 [3E]. — Κόρη τῶν Κυμάτων, 43 [3E]. — Κίτρινο Νόμισμα, 28 [2E]. — Ταπεινὸ Γραμμῆ, 28 [2E]. — Σαυθὴ Κρητικοπούλα, 27 [2E].
ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Κόρη τῶν Ὀνείρων, 14 [E].

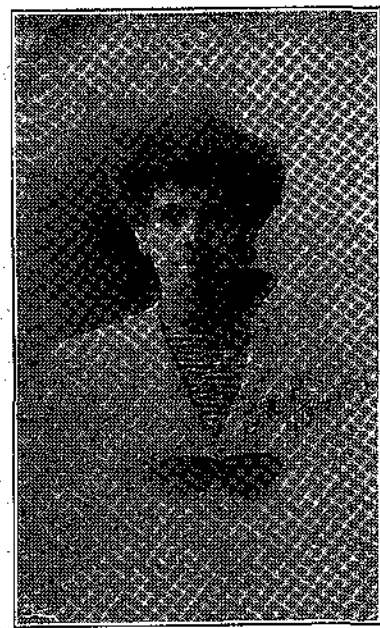
ΜΕΣΑΙΑ ΤΑΞΙΣ (12-15 ἐτῶν).

- ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Μαγεμένο Ἀκρογαλι, 161 [9E].
ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Θέσπια, 156 [9E]. — Ναυαρχος Νέλιον, 151 [9E]. (Τὸ Ζήτην ἡ Ἑλλάς, με λύσεις 162 [9E], τίθεται ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ ὡς τυχόν ἤδη Β' Βραβείου)
ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Συριακὴ Ναυτοπούλα, 134 [8E]. — Ἀνθησαύρα Ἀμυδαλιὰ, 130 [8E]. — Γενναῖος Ποιητὴς, 119 [7E]. — (Ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ: Ἀναξίμανδο Λουδοῦδι, 147 [9E]. Ἐθνικὸν Ἀδάβρον, 146 [9E] καὶ Δάκρον τῆς Μακεδονίας, 141 [8E].)
ΕΠΙΛΗΝΟΣ: Βασιλεὺς τῶν Χρυσανθέμων, 106 [6E]. — Ἑλληνικὸν Ἐίπος, 101 [6E]. — Προσφιλὴς Ἀνάμνησις, 92 [5E]. — Κυρία Σκαρφαλοστρα, 87 [5E]. — Συριακὴ Σαντούλα, 73 [4E]. — Χονδροκέφαλος, 61 [4E].
ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Ἐνωσις ἡ Θάλασσα, 56 [4E]. — Σταγὼν ἐν τῷ Ὀμιανῶ, 52 [4E]. — Παγωμένη Θάλασσα, 48 [3E].

ΜΙΚΡΑ ΤΑΞΙΣ (11 ἐτῶν καὶ κάτω).

- ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Θαναταστῆ τῶν Ἡρώων, 149 [9E].
ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Βασιλεὺς ὁ Βουλγαροκτόνος, 106 [6E]. — Μικρὸ Διαβολάκι, 78 [5E]. — (Ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ: Γλυκεῖα Πατερίδα, 139 [8E] καὶ Μικρὸς Ἀόγη, 66 [4E]. ὁ τελευταῖος οὗτος ὡς ἀδελφὸς συνδρομητοῦ λαμβάνοντος μέρος εἰς τὸν ἴδιον Διαγωνισμὸν.)
ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Βασιλοῦσα τῶν Ἀνθῶν, 58 [4E]. — Ὄνον Σκιά, 53 [4E]. — Πνοὴ τῶν Ἀγγέλων, 40 [3E].
ΕΠΙΛΗΝΟΣ: Νευροπάσαστο, 21 [2E].
ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Ἐστεμμένη Καλλονή, 18 [2E]. — Ροδοπέριος Μικροπούλα, 17 [E]. — Ὀνειρον τῆς Κύπρου, 13 [E].
ΕΣΤΕΙΛΑΝ ΠΡΟΣΕΤΙ ὀρθὰς λύσεις, ἀναμῆξ ἐκ τῶν τριῶν τάξεων, καὶ οἱ εἰς: Ἀκταιωρὸς, 7. — Γαλάσιος Ὀθωνός, 28 [2E]. — Ἐλευθέριος Ἑλληγ, 21 [2E]. — Ἑλληνικὸν Κλέος, 24 [2E]. — Ζωριακὴ Κούκλα, 1. — Ἰεροφάντης, 9. — Κορυθαλὸς τοῦ Αἵμου, 6. — Μιρόζα, 24 [2E]. — Ναυτοπούλα τῆς Δόξης, 8. — Παρνασσός, 2.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΝΑΥΤΟΠΟΥΛΑ ΤΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ [Ἐπίτιμος Πρόεδρος τοῦ ἐν Ἀθήναις Συλλόγου Ἑῤῶς.]

Βραβεύθεισα εἰς τὸν 96ον Διαγωνισμὸν τῶν Ἀδασῶν. [Ἴδε Δελτίον τοῦ 1907, σελ. 270]

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἡ Διακριθείσα Ἀρσაკίς, βλέπουσα γάταν νά πλησιάζῃ εἰς τὴν θάλασσαν, φωνάζει πρὸς τὸν ἀδελφόν της: — Διδέξέ την, καίμενε, γιατί θά φάη τὰ ψάρια!

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΕΥΣΤΑΣΙΣ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΠΤΟΧΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΦΙΛΟΜΟΥΣΩΝ

Ὁ Σύλλογος Ἑραία Χίος ἐνέγραψε δι' 6 μῆνας τὴν ὑπ' ἀριθ. 23 συσταθείσα πύρρον πτωχῶν κόρη, καὶ δι' ἐν ἔτος τὸ ὑπ' ἀριθ. 25 τοῦ 1907 συσταθὲν πτωχῶν παιδίον. Ὁ Γηραιὸς Νεῖλος ἐνέγραψε διὰ τὸ 1908 τὴν ἐν Βόλῳ ἄπορον κόρη, συσταθείσαν ὑπ' ἀριθ. 1 τοῦ 1907. Διὰ τὸ συσταθὲν εἰς τὸν 96ον φύλλον ε. ἔ. ὑπ' ἀρ. 1 πτωχὸν παιδίον, μὴ ἔστασαν συγχρόνως δύο Σύλλογοι — ὁ ἐν Μιτυλήνῃ Ἑραίων καὶ ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἑραία Χίος — ἀπὸ 8 δραχμῶν, ἦτοι ἐν ἄλλῳ δρ. 16, διὰ τῶν ὁποίων τὸ ἐνέγραφα συνδρομητὴν διὰ τὰ δύο ἔτη 1908 καὶ 1909. Ἐπίσης τὸ Τέκνον τῆς Ἐρμῆου ἔσταλεν 1 φράγκον διὰ ψευδώνυμον τοῦ ἴδιου πτωχοῦ παιδίον, τὸ ὁποῖον, βλέπετε, διαμῆξ ἐγενε ζάκλουτον! Θεμελιώτα συγχαρητήρια εἰς ἄλλους τοὺς ἀνωτέρω εὐγενεῖς καὶ φιλανθρώπους φίλους μου. Ὁ Φοῖβος Ἐδωτάς μὲ γράφει: «Δὲν δύνασαι νά φαντασθῆς με πῶς χαρὰν αὐτὰς

τὰς ἡμέρας ἐνεργῶ διὰ τὸ ξεσπάθωμα, καὶ πῶς ὑπερηφάνειαν ἀισθάνομαι ἀναλογίζομενος δι' ἡμέρας θά κέρωμεν τὴν Τρίτην ἡμεροῦν σου. Ἐως τώρα ἔγω ξεσπαθῶσαι 8 συνδρομητὰς καὶ ἐλπίζω δι' ἄχρι τῆς 15 Μαρτίου θά φθάσω τὸν ἀριθμὸν 20. Ἡ χαρὰ μου διότι συτελεθὲ εἰς τὴν ἰδρυσιν τῆς Τρίτης Περιόδου σου δὲν δύναται νά περιγραφῆ, οὐτε ὁ ἄψυχος οὗτος γάρτῃς νά τὴν ἐκφράσῃ!»

Καὶ ἡ Ἀγρυπία τῆς Σωτηρίας, ἡ ὁποία ἐξεσπαθῶσαι καὶ αὐτὴ καὶ θά ἐξακολουθήσῃ, ἐνθαρρυνθεῖσα ἀπὸ τὴν πρώτην ἐπιτυχίαν, μὲ γράφει: «Τὶ χαρὰ ἅμα θά λάβωμεν τὸ φυλλάδιόν σου τυπωμένον εἰς ὠραῖον χαρτὶ καὶ με χρωματιστάς εἰκόνας, καὶ θά συλλογισώμεθα δι' αὐτὰ καὶ ἡμεῖς συνεστλέσαμεν κατὰ τι εἰς τὴν βελτίωσιν αὐτῆν!... Εἰς ἔργον λοιπὸν ὄλοι. Πρέπει, πρέπει χωρὶς ἄλλῶν νά τὸ ἐπιτόχωμεν!»

Σ' εὐχαριστῶ πολὺ δι' ὅσα ἐνθουσιώδη γράφεις διὰ τὸ περιοδικόν μας, Ἑλληνίς τῆς Ἀνατολῆς, καθὼς καὶ διὰ τὸ πλήρες ἀγάπης ποιηματάκι. Ἐλπίζω δι' ἐπίσης θά τὰ καταπάρῃς καὶ εἰς τὸ ξεσπάθωμα, πού με τόσον εὐγένειαν μὲ ὑπόχεσαι.

Ὁ Μικρὸς Πολωνός δὲν κατώρθωσε νά ἐγγράφῃ κανένα ἀπὸ τοὺς φίλους του, διότι τῷ ἔλεγον δι' ἦσαν γραμμένοι εἰς ἀγγλικά καὶ γαλλικά περιοδικά. (Φαντασθῆτε, Ἑλληγνόπαιδες αὐτοὶ καὶ νά προτιμοῦν τὰ ξένα!) Ἄλλ' ὁ Μικρὸς Πολωνός δὲν ἀπληρώθη σὺν τὸ καλὸ τὸ παλληκῆρι, εὐρὸν ἄλλο μὴ πᾶν, καὶ με ἱδικὰ του χρέματα, ἐνέγραψεν ἕνα πτωχῶν παιδί. Οὕτω ἐδιδασκασθῆ καὶ αὐτός, καὶ ἐκαίμεν ἐκείνου πῶς ἐζητήσα ἀπὸ ἄλλους τοὺς φίλους μου διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ περιοδικοῦ μου. Εὐγὲ τοῦ!

Μία φίλη μας ἀπὸ τὴν Λάρισαν, — ἔξ μὴν εἶτω τὸ ὄνομα, — μὲ ἔγραψεν δι' ἡ καύση νά εἶνε συνδρομητρία, ἐν δὲν τὴν βραβεύσω ἐπιτέλεσε εἰς ἕνα οἰοδῆποτε Διαγωνισμὸν. Καλὰ, θά πῆς, ἀν τὸ ἀξίη, μὲ ἐν δὲν τὸ ἀξίη; Ἄν ἄλλοι διαγωνιζόμενοι εἶνε καλλιτέροι τῆς; Ἐ, αὐτὰ ἡ φίλη μου δὲν τάκοι, διότι ἔχει τὴν ἴδαν — πῶς τῆς ἐπέρασαν ἀρά γε; — οὐ δὲν βραβεύονται οἱ ἰκανώτεροι, ἀλλὰ... ἀλλὰ... ὅσοι ἔχουν τὰ μέσα! Καὶ δι' αὐτὸ, λέγει, βραβεύονται πάντα οἱ ἴδιοι. Ἀφίνα δι' αὐτὸ δὲν εἶνε ἀκριβὲς, διότι δὲν βραβεύονται δὲ καὶ πάντα οἱ ἴδιοι... Ἄλλ' ἔστω! δὲν ἐτυλολόγησῃ ἡ φίλη μου δι' οἱ ὀλίγοι βραβευόμενοι ἐπανειλημμένως, αὐτοὶ εἶνε οἱ ἰκανώτεροι, καὶ δι' ἡ δὲν τοῖς ἀρνούμαι τὸ βραβεῖον, ἐναντίον τοῦ ἀμεσοῦ συμφοροῦτός μου, τὸ ὁποῖον θά ἦτο νά εὐχαριστῶ ὅσω τὸ δυνατὸν περισσοτέρως συνδρομητῆς μου, βραβεύουσα καθε φορὰν καὶ ἄλλους; — Δι' ἡ αὐτὰ, μετὰ λύπης μου μεγάλῃς, διεκοφα τὴν ἀποστολὴν τοῦ φύλλου πρὸς τὴν φίλην μου. Ἐχάσα μίαν συνδρομητρίαν. Ἄλλ' ἡ δὲν σημαίνει τίποτε. Ἐγὼ θά ἐπρωτιοῦσα νά τὰς χῆσω ὄλας, καὶ ἄλλους, καὶ νά μὴν ἐκδίδω πλέον περιοδικόν, παρὰ νά δώσω ἔστω καὶ ἕνα βραβεῖον χατηρικῶς. Αὐτὸ νά τὸ ἐξέριτε καλὰ, μὰ τῶσον καλὰ, ὅσον ἐξέριτε τὸ Πάτερ Ἡμῶν καὶ τὸ Πιστεύω...

Ὁ περὶ οὗ ἐρωτῆς, Ἀναγνωστέμε Φοιτῆς, δὲν ἔχει ψευδώνυμον. Ὡστε λοιπὸν ἀπὸ ὄλα συλλέγεις ἐσὺ καὶ δελτία, καὶ γραμματόσημα, καὶ Μικρὰ Μυστικά, καὶ νομίσματα. Δηλαδὴ ἀρχαῖα! διότι νά νομισματα δὲν πιστεύω νά συλλέγῃς ἀκόμη πρὸς τὸ παρὸν μόνον τὰ σκορπῆς... ἔξ;

Ἀλαμπάνεις καὶ τὴν ἀπάντησιν τοῦ Διαγωνισμοῦ τῶν Λευκῶν Λέξεων — μὲ γράφει ἡ Ἐνθουσιώδης Ἑλληγνίς — τί ὠραία πάλιν αὐτὴ ἡ καινοτομία! Πάντοτε σπένταται νέα πράγματα διὰ νά διατρεχάξῃς τοὺς συνδρομητὰς σου, καὶ τὴν μίαν φορὰν καλλιτέραν ἀπὸ τὴν ἄλλην. Τώρα περμένον καὶ τὰς μεγάλας καινοτομίας, αἱ ὁποῖαι δὲν ὀαργήσουσαν, πι-

στεύω... ὦ Τούτο, φίλη μου, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ ξεσπάθωμά σας. Διπλασιώθητε, καὶ ἐγὼ νά χιλιποπλασιασθῶ!

Κάλως τοῦ Ἀνθῶν τῆς Ἀνατολῆς, δώδεκα, καὶ ὄχι δέκα, εἶνε αἱ λευκαὶ λέξεις. Καλαὶ αἱ Ἀσκήσεις, ἀλλ' ἐστάλησαν παρακαίρω. Τὶ λέγει σχετικῶς ὁ Ὁδηγός; Εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὰς εὐγενεῖς προσοχάς.

Ἡ Ἐθγὴ τῆς Μάννας μὲ γράφει: «Ἄν ἡμεῖς οἱ παλαιοὶ, πού ἔχομεν ἄλλος 5 καὶ ἄλλος 6 χρόνια συνδρομητῆ, δὲν ἐγγράφομεν ἕκαστος ἀνάλογον ἀριθμὸν συνδρομητῶν, ἀπὸ ποῖους θά περμένωμεν; Βεβαίως καὶ οἱ νέοι ὀφείλουσαν νά φροντίσουσαν, ἀλλὰ πολὺ περισσώτερον ἡμεῖς. Αὐτὸ τὸ καθῆκον τὸ κατατάσσω μεταξὺ τῶν πρώτων, ἰσότητων σχεδὸν με ὀπερ ἔγω, κατὰ τὴν ὠριμένην ἡλικίαν, νά ὑπηρετήσω τὴν πατρίδα μου.»

Ἰωάννα Λάρι, δὲν πιστεύω νά μὲ ἔγραψες τίποτε καὶ νά μὴ σοῦ ἀπήντησα. Δὲν εἶδα τί ἔγραψεν ἡ ἀΠρόσδος διὰ τὸν Σύλλογον σας, διότι δὲν τὴν λαμβάνω. Ἄν ἔχῃς τὸ φύλλον, μὲ τὸ στέλλεις.

Ἀλήθεια, Σαυθὴ Κρητικοπούλα, μόνον ὄσοι ὑποφέρουσαν ἀπὸ χιονιστρῶν δὲν ἀγαποῦν τὸν χειμῶνα!... Ὁ κ. Φαίδων εὐχαριστῶ θερμῶς δι' ὅσα γράφεις περὶ τῶν ἔργων του, τὰ ὁποῖα ἀνέγνωσας ὄλα. Σοῦ στέλλω καὶ τὴν Γ' Σειρὰν τῶν «Διηγημάτων», ἡ ὁποία θά σοῦ ἀρέσῃ ἀκόμη περισσώτερον.

Χιονισμένον Δάσος, τί νά σοῦ εἰπῶ! Ἄν τὸ ἰδιώμα σου, νά μὴν ἐμπορῆς νά παίξῃς ἐμπρὸς εἰς ξένον, εἶνε ἀκατακίτητον, τότε δὲν πρέπει νά λάβῃς μέρος. Ἐκτὸς ἔξ τὸ πῆρῃς πῶς ἀπόφασι καὶ εἰπῆς ἀδὲν με μείλει ἔξ, καὶ νά γίνῃ! ἔξ τὰ χῆσω! ἔξ ἀρίσω τὸ κομμάτι σὴ μέση καὶ ὄς φύγω! Τότε εἶμαι βεβαία δι' ἡ καίμῃς μὴ χαρὰ. Καὶ εἰς τὸ μέλλον ἐπίσης, διότι θά ἔχῃς λάβῃ τὸ ἀβάπτισμα τοῦ πυρός!

Ὁραῖα ἐπιστάλας μὲ ἔγραψαν αὐτὴν τὴν ἔδομάδα καὶ οἱ εἰς: Μεγάλη Ἰδέα, Κυριακόβρακτο Νησί, Ἀργαμύνη, Καυδολεῶνα, Ἰδανιστῆς, Ἡχὸ τῆς Καρδίας, Γλυκεῖα Ἑλλίς, Κρανόλεον Λαβάρων.

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

(Ὅθεν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἡ ἀνακοινῶν δὲν δὲν συνοδεύεται ἀπὸ τοῦ διαιτητάτου (σελ. 1.) Τὰ ἐγκρινομένα ἡ ἀνακοινῶνα ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1908. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ ε, ἀνήκουν εἰς ἀγόρευτα, καὶ ὄσα ἀπὸ κ, εἰς κοροϊστικά.)

- Ἄνα ψευδώνυμα: Νηροῖς τοῦ Αἰγαίου, κ. (Ε. Π.) Μαγεμένο Ρόδον, κ. Φιλότηγν Κόρη, κ. Αἰατοπούλα, κ. (Π) Λογιόκαρδος Λαγός, κ. (Α. Α.) Μικρασιάνης, κ. (Ν. Κ.) Μέλιον Στρατιώτης κ. (νὰ πῶς οὐ ἐγενε ἡ χάρις) Ἀποκράτειρα Ἐδδοκία, κ. (Κ. Α. Ε.) Ἀστρον τῆς Δόξης, κ. (Α. Α.) Πέριος τοῦ Ἀσάνθρον, κ. (Ε. Κ.) Ἐθνικὸν Ὀνειρον, κ. (Ο. Τ. Δ.) Γιάννης Ἀγιάννης, κ. Δάττης τῆς Κρανόλεῶνα, κ. (Ν. Κ.) Σμυρνασοπούλα, κ. (Ε. Α.) Στέγιος, κ. (Φ.) Διαβολάκι τῆς Σκασιόλας, κ. (καὶ ὄχι τῆς Ἀκασσιόλας ὅπως κατὰ λάθος ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ 8ον φύλλον) Ἐθγίη Ἐνδυμασία, κ. (+) καὶ Θαρραλέα Βολή, κ. (Κ. Μ.)

Ἄνακοινῶσεις ψευδωνύμων: Κίρκη, κ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

(Προσέτιον μόνον οἱ ἔχοντες ψευδώνυμον ἰσχύουν διὰ τὸ ἐκροῦσθαι, πρὸς τοὺς ἔχοντας ψευδώνυμον ἄλλους ἰσχύουν διὰ τὸ ἐτος τοῦτο. Προσέτις με ὄνομα, ἡ με ψευδώνυμον κατηρημένα, δὲν δημοσιεύονται.)

Μικρὰ Μυστικά ἐπιθυμοῦν ἡ Ἀνατολίαν: τὸ Ἀέρι τῆς Ἐλευθερίας με τὸ Ἑλληνικὸν Κλέος καὶ Αἰθεροβόμον Ἀρματηλάτην — ὁ Αἰθεροβόμον Ἀρματηλάτην με τὸ Ἐνωσις ἡ Θάλασσα, Ἀέρι τῆς Ἐλευθερίας καὶ Ἑλληνικὸν Κλέος — ἡ

Ρεμβάζουσα Καρδιά με την Μελαγχροινήν Σεληνολάτριδα, Χρυσόκομην Απόλλωνα και Δήδην — ο Φλόιστος του Ρύακος με την Έλληνα, Μουσικήν Απόλλωνα και Καρπούζοφλουδα — ο Χορός του Ζαλόγγου με τον Μαμαραζομένον Βασιλέην, Ρηολέττον και Δικηγόρον των Συνδρομητών — η Κάμεν με την Δήδην, Κόμησαν της Φουλλανδίας και Κόμητα Κάι τι — το Πω-άφ-πόφ με τον Μαμαραζομένον Βασιλέην, Εδχην της Μάνας και Αγνάθε — η Ναυτοπούς της Θυέλλης με την Μαμαραζομένην της Αεροπόλεως, Φροσιλάτριδα και Κόκωνην Γραβάταν — η Αργιοβιολέτα με την Κάμεν και Τροβατόρ — η Μυροόσσα Φύσις με την Μυροβόλον Χαρωμήν — η Ναυτοπούδα του Μεσολογγίου με την Εδχην της Μάνας, Ραϊσάχ και Έκλυδοφόρον — η Μεγάλη Έλλας με το Αστρον Έσπερινόν, Σαρθήν Μουσεμ και Ηρωίδα του Μεσολογγίου — ο Παύλουλιμας με το Μαγεμένο Ποιήρι και Έσφράν Γαλέραν — η Κόκωνη Γραβάτα με την Κυρίαν δην με Μέλει, Μαμαραζομένον Βασιλέην και Γλυνοχάραμα — η Ρεμβάζουσα Σεληνολάτρις με την Μελαγχροινήν Ερημίτιδα, Μελαγχολικήν Σεληνολάτριδα και Μελαγχολικόν Όνειροπόλον — ο Κήρυξ του Δικαίου με τον Μουσικήτην Απόλλωνα και Αίνκιαν Βασιλοπούδα — ο Μουσικήτης Απόλλων με το Μαγεμένο Αερογιάλι και Δικηγόρον της Νεολαίας — ο Φόιβος Εδρώτας με το Αστρον Έσπερινόν, Γυνίον του Ίοκιου και Σαρθήν Φοίβην.

Η Διάπλασις άσπάξεται τους φίλους της : Διαβόλου της Σμασλίας (το άρνημα ή περί ης έρωτας έχι, δέν είνε) Έθνικόν Όνειρον (διεβίδουσα τάς ευχαριστίας σου όπω έπρεπε) Γλυνοχάραμα (ευχαριστώ πολύ διά το ξεσπάθωμα) Δημ. Α. Μ. (σε παρακαλώ να στείλης άλλο ψευδώνυμον, διότι αυτό δέν ημπορώ να τό έγκρινω) τό φύλλον μας πληθαίνει και εις ξένα κράτη και υποκειται εις λογοκρισίαν ως κοσολόπουλο, αυτά θά τά ξεύρης) Αρχαίαν Ελλάδα (ευχαριστώ διά τό ξεσπάθωμα) Έρεμία της Αρχαίαν (βεβαίως τάς λαμβάνω) άλλα καλλίτερα θά ήτο να τάς έστελλες έντός φακέλλου άνοιχτού) Δικηγόρον της Νεολαίας (σ' επαναδέλω μετά πάσης χαράς και έλπίως ότι θά φαίνεσαι τακτικά) Ζήτω ή Έλλάς (ώραιοτάτη ή έπιστολή σου διά την Γκαμήλαν) Κίρκην (έλπίως ότι έπέρασαν οι παραξενιές...) Έπιδα της Έλευθερίας (ιδε τί άπαντώ παραπάνω εις άλλην φίλην μου περί Πνευματικών Ασκήσεων) Θεοδόσιον τον Μέγαν (έστειλα ευχαριστώ διά τάς ευεργετίας) Μυροόσαν Φύσις, Ανδριάντα του Κολοκοζώνη (θερμάς ευχαριστίας διά τό ξεσπάθωμα) έλθεν ή προθεσμία και τώρα ετοιμάζεται ή κρίσις της 26ης; Κυριακή; Τέκνον της Έσχημον (σα-σα τό έλαμεν : όλα θά γίναν άνευ αδέσφορας της συνδρομής : διά τοούτο δέν δημοσιεύω την πρότασιν σου, μοιλονότι σε υπερευχαριστώ διά τό ζωηρόν ένδιαφέρον) Χάμα Έλληνική (τί λαμπρό γράμμα και τί λαμπρό ξεσπάθωμα ! ευγε, κόρη μου !) Δεκαοκταεπίδα Όνειροπόλον (τό Αθρόον άποκλείεται κατά τον νέον Κανονισμόν) Χαιρόν Όρανόν (είνε και φέτος, άλλα με άλλο ψευδώνυμον) Εδύχη Όνητή, Γυμνασιόπουδα (ευχαριστώ πολύ) Έσχημον Βλάκα (αι προτίσεις σου εις τό προσεχές) Αρηνόδην Πηναιόν, Μουσικήδα, Φαίμε Χανούμ (έστειλα εκ νέου) Παλλάδα, Διακρίθεισαν Αρσαναίδα, Υποθήσαν Δόνα (φίλητά μου την αδελφούλαν) Μαγεμένο Ρόδο κλπ. κλπ.

Εις όσας έπιστολάς έλαβα μετά την 12 Φεβρουαρίου, θέπαντήσω εις τό προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αι λύσεις δεικνύται : έξ Αθηνών και Παιραιώς μέχρι της 26 Φεβρουαρίου, εκ των Έπαρχιών μέχρι της 7 Μαρτίου, εκ του Έξωτερικού μέχρι της 22 Μαρτίου.

106. Στοιχειόδοξος. Φίλε, μή με φοβηθής, και δέν ειμαι άγριον Πράσος μου κεφαλήν να μή μ' έγγη, αδριον. Έστέλη υπό του Γενναίου Ποικτωύ

107. Συλλαβοδόξος. Συνδραμο, γράμματα τρία βάσεις στη γραμμή Κι' έτου τι παθαίνεις Χωρίς να τό καλονοιώτης, φίλε, στη στιγμή Πνίγεται, πεθαίνεις. Έστέλη υπό του Ρηολέττου

108. Αίνεγμα. Ποία είνε ή μικρή τρουπίτσα, μάντευσε, που πράγματα της βάξω χίλια δυά άπ' όταν έγενήθηκα ως σήμερα, όμως να την γερσίω δέν μπορώ ; Έστέλη υπό της Ιωάννας δ' Αρεμ

109. Λογοπαίγμιον. Ποία λέξις, ένψ είνε γένους θηλυκού, έχει τρία γένη ; Έστέλη υπό του Αρσίου Έμου

110. Δεξιόχητα. Να εύρεθ ή λέξις έλληνική έλαυσα όατό γράμματα, έξ ών δυο μόνον φωνήεντα. Έστέλη υπό του Ζουζλομανδού

111. Κυβόλεξον. Της Εδρώκης παταμάς, έντομον, προφήτης, ρήμα Και μια πόλις των αρχαίων, κυβόλεξου διδου σχήμα. Έστέλη υπό του Αριστοκράτου

112. Πνευμής. + Όλορόο βλέπω κάτι τί ιερό * + * Που στο λαμό του πέρνει * * + * * κάποιο μέλος * * * + * * Στη μέση βάζει άπόστολο γνωστό

Και μια θεά στα πόδια θέτει τέλος. Καί γίνεται ή τετραμέλη παρά Μια παραμύδα νόστιμη κι' όραμα. Έστέλη υπό του Ζήτω ή Έλλάς

113 — 114. Κεκρωμένα και άντεστραμένα όνόματα Ξέρον. 1.— Η Έλλάς έργο έλπίδων ήμερας. 2.— Η άταξία είνε κακόν ελάττωμα. Έστέλη υπό του Μουσικήτου Απόλλωνος

115—117. Συμπλήρωσις φράσεων. 1) Έξ — τά — 2) Έξ — τά — 3) Έξ — τά — Έστέλη από το Μαγεμένο Αερογιάλι

118. Αεροσχηές μετά Μεροσπεχίδος. Τα πρώτα γράμματα των ζητούμενων λέξεων άποτελούν τό έτος : τά δε πρώτον της πρώτης λέξεως, τό δεύτερον της δευτέρας και ούτω καθέξής, άποτελούν Αργοναύτην. 1, Μεγάλη Πατρίς 2, Νοκτόβιον. 3, Όργανον θανατικής έκτελέσεως. 4, Μέταλλον. 5, Τελετή. 6, Βασιλεύς της Φρυγίας. 7, Βασιλεύς της Ηλίδος. 8, Αρχαίος φιλόσοφος. Έστέλη υπό του Ρόδου της Ανατολής

119. Μικτόν. αο - τριτ - ου - σε - αια. Έστέλη υπό της Νίμης

120. Φόδην-Μίδην. Όσεινομρέσαι κύλος στήνει, μηλεξάνου χρεΐταια. Έστέλη υπό του Κιακού Οδρανού

ΑΥΣΕΙΣ των Πνευματικών Ασκήσεων του φύλλον 1—2. 1. Διάβολος (διδ, έώλος) — 2. Δέμβιος, Λέσθος.—3. Άγιος (Α, Ψ, ός) 4. ΔΑΥΔΟΣ και πατριώται. (Η άνά Α Τ γωμπίς εκ δεξιών Σ Ο Ο πρής τάριστερή Μ ΠΑΛΑΜΗ κατέρχεται εκ Ο Α Ο Ρ κοσιδός.) — 6 ΣΗΑΡΟΣ Ι ΤΥΡΤΑΙ Ν ΚΑΝΘΟΣ ΟΣ (φίλος, Η Ρ Ν Τ Ρα, φηιο, ΣΗΜΑΙΑ Η Ιεταρία Ν Ο Ο δατις, Συ Ο Ο ρία.) — 7 ΣΚΥΡΟΣ 2+1 X 6: 3—5=1.

— 8. Τη άνταλλαγή διά των Ι, Ο : αέσω, μωά, οέτω, πίνω, σπείρω, πιασέω. Ταξικαράγωγά των : φέλις, μισήτος, σείλιος, ποτόν, σπός, έπι-ός = ΣΗΕΤΟΣ — 14. ΑΝΤΑΙΟΣ-ΙΑΝΑΣΣΑ (Άχαρι, Ναυακι Α, Ταιναρον, Ατοσσα, Ίναχο, Οδυσσεύς, ΣκόλλΑ.) — 15. Μή μη γένουθ ή βούλαμει, άλλ' ή σαρπέρι. — 16. Η Παρθένος σήμερον τον ύπερούσιον τέκτει (6π' αρ' 0' έν ός-σ' με ρον-τών ύπερ ούς-τον τέκτει).

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

(Η λέξις με άπλά στοιχεία των 8 αγγικών λατιν 10, διά δε τους συνδρομητάς μας λατιν 5 μόνον) με παζέα ανοιξία τό διπλοσόν, και με κερφαλαία τό τριπλοσόν. Ελάγιος όρος 15 λέξεις, δηλαδή και αι άλιγώτεροι των 15 πληθυνονται ως να ήσαν 15. Ό χωριστός στίχος, έτοιμο και άπό μίαν λέξιν, με παραλαία ή παρτα ή άπλά στοιχεία των 8 αγγικών, όποιοίτις είνε δε λέξεις άπλά.— Αί μη συνδραμύμαι υπό του άρτίμου άγγελίας δέν δημοσιεύονται.)

Δικηγόρος των Συνδρομητών, έχεις πολλούς χαίρετισμούς από την Αριάδνην και Καίτην. — Εδύχης Όνητή.

Δικηγορία άντιπροσωποι α' Οραίος Κιόνου Όνειροπόλος της Δόξης εν Αθήναις και Δημ. Ζωίδης εν Port-Soudan.— Ζητούνται τοιούτοι και άλλαχοι. Αποθύνεσθε τή προέδρω Μlle Hélène Avierinou, Ebn-El-Cafac, Alexandrie (Egypte) (H, 134)

Μεγάλη Ίδα, περιεφρόνητας Ύπερπατριδικούς και έγένετο Ιαπωνέζος ! Πώς νύη και προτινάς συμπαχίαν, ίνα συμπολημώσωμ δραστηριότατον μέλος ; Ούτω έπιτάματα ύμείς οι Ιαπωνέζοι τούς φίλους :— Αίγυπτία Βασιλοπούδα, Πλωφανοκτάτα et Compagnie. (H, 135)

Αίγυπτία Βασιλοπούδα ! πέρασε τό κρυλό-Άγνια ; Περανήσι ! Χαλάς, άέρα και θρούχη— χορός, μπικλάφο, μουσική, συμπιδάξονται ; Φύτα ! πράσινοφρος δεσποινίς ! τελετή ! προέδριος στολή ! compliment ! merci !— Έλληνικό Φέλισμο. (H, 136)

Δελαγοσολέξεται ! Δέχομαι δεκτάριά πανταχοίον. Προτιμώ καλλόνες. Απάντησις ταχυτάτη και άσφαλιστάτη. Διδύθωσις άσφαλής : D. Matellis, Aivaly (Asie Mineure) (H, 137)

Αναλλάσσω Μικρά Μυστικά.— Photius Poupoulides, P. O. Box, 148 Farmington, Conn (U. S. A.) (H, 138)